

РЕШЕНИЕ

№ 1064

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9001** по описа за **2021** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор, подадена чрез процесуален представител юрисконсулт Г. срещу Решение № 20165808 от 30.07.2021г. на СРС, НО, 14-ти състав, постановено по НАХД № 14388/2020г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-887 от 18.10.2019 г., издадено от зам.председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на К. И. Б. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „С.“, [улица], ет.4, ап.7, в качеството му на член на Управителния съвет на [фирма], за нарушение на чл.100м, ал.1, изр. второ, предл. първо от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, е наложено административно наказание глоба в размер на 10 000 лева, на основание чл.222, ал.1 ЗППЦК. С жалбата излага становище за неправилност на постановеното решение. Твърди, че процесното НП е с най-малък номер, а предшествашите го две НП са отменени, следователно е невъзможно да бъде нарушен принципа „не два пъти за едно и също нещо“. На следващо място счита, че правната квалификация относно извършеното нарушение е правилна, както и че няма идентичност между трите НП. Моли за отмяна на оспорваното решение, като бъде постановено ново, с което НП бъде потвърдено. В с.з. се представлява от юрисконсулт Г., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение по списък.

Ответникът чрез процесуалния си представител адв. Ц. оспорва жалбата като неоснователна по съображения изложени в писмени бележки. Претендира присъждането на разноски по представения списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

На заседание на Управителния съвет на [фирма], проведено на 22.03.2019г. единодушно е бил приет индивидуален годишен финансов отчет за дейността на дружеството през 2018г., в качеството си на член на УС, е гласувал положително и е подписал протокола от заседанието. Годишният финансов отчет е разкрит на обществеността, като е представен в КФН на 01.04.2019г. При преглед на одитирания годишен финансов отчет са установени подвеждащи данни.

От доказателствата по делото се установява, че срещу К. И. Б., Комисията за финансов надзор е издала три наказателни постановления, и трите за нарушение на чл.100м, ал.1, изр. второ ЗППЦК.

В НП № Р-10-887/18.10.2019 г., което е предмет на настоящото производство, нарушението е описано като даване на непълни данни в представения на 01.04.2019 г. ГФО на дружеството за 2018 г. В НП № Р-10-894/18.10.2019 г., нарушението е за даване на подвеждащи данни в представения на 01.04.2019 г. от дружеството ГФО. НП № Р-10-897/18.10.2019 г. е за даване на неверни данни в същия ГФО от 01.04.2019 г.

За да отмени НП, СРС приел че ангажирането на административно наказателната отговорност на К. И. Б. с три НП за едно и също нарушение се явява нарушаване на правилото „не два пъти за едно и също нещо“. За да постанови решението си, районният съд е извършил проверка на издадения АУАН и НП. Описал е фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е изяснена същата.

Решението е правилно.

Административно-наказващият орган е наложил няколко санкции за едно и също деяние, което е в нарушение на забраната „ne bis in idem“. Принципът „ne bis in idem“ е един от правните принципи, които изрично са закрепени в правната норма. Незачитането му ще води и до неспазване на закона и до заобикаляне на принципа за законоустановеност. В случая този принцип е нарушен, което е достатъчно основание за отмяна на наказателното постановление. Годишният финансов отчет, както сочи и наименованието му, е единен комплексен документ. Изпълнителното деяние по чл.100м, ал.1, изречение първо се състои в непредставяне на информацията, необходима на инвеститорите, за да вземат обосновано инвестиционно решение. Следващото изречение посочва различни форми на изпълнителното деяние - то може да бъде реализирано чрез посочване на неверни, подвеждащи или непълни данни в отчета. Наличието на която и да е от хипотезите прави лицето административно-наказателно отговорно. Не възниква отделна отговорност, която да бъде реализирана по административен ред поотделно за неверни, подвеждащи или непълни обстоятелства в отчета. Изпълнителното деяние е осъществено с приемането на ГФО, съдържащ някои от трите посочени в закона хипотези, като наличието на повече от една не поражда възможността да бъде възбудено отделно административно-наказателно преследване срещу дееца. Административното нарушение е само едно, характеризиращо се с дата, място и обстоятелства, които попълват елементите от фактическия състав. Количеството неверни, подвеждащи или непълни данни и тяхната значимост могат да имат значение за определяне размера на

санкцията, но е недопустимо за всяка хипотеза да се налага отделно наказание. Административнонаказващият орган не е квалифицирал правилно изпълнителното деяние и по този начин е образувал три административно-наказателни процедури срещу едно и също лице за едно и също нарушение – порок, който не може да бъде отстранен в касационното производство.

Административно-наказателното производство въвежда строги правила за осъществяването му както в основния закон - ЗАНН, така и в специалните закони, в случая ЗППЦК, които определят различните видове административни нарушения и наказанията за тях. Когато държавните органи искат да ангажират административно-наказателната отговорност на едно лице, извършител на административно нарушение, са задължени съобразно чл.6 от ЗАНН, след като опишат нарушението както от обективна, така и от субективна страна, вярно да го квалифицират с относимата към състава му правна норма. От обективна страна, административното нарушение се характеризира и с формите на изпълнителното деяние, както и с предмета на нарушението.

Процесуално недопустимо е едва в касационното производство да се променя квалификацията на изпълнителното деяние, като по преценка на съда или по хронологичен ред, регистрираното с най-малък номер, се остави в сила едно от трите наказателни постановления / НП № Р-10-894/18.10.2019г., НП № Р-10-897/18.10.2019г. и НП № Р-10-887/18.10.2019г./.

Предвид изложеното, като е достигнал до извод за незаконосъобразност на НП, СРС е постановил правилно съдебно решение, което следва да се остави в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. По делото е представен извлечение по сметка, съгласно който заплатеното от страна на ответника по касация адвокатско възнаграждение е в размер на 1 200лв. Настоящият състав приема за неоснователно възражението на процесуалния представител на касатора за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение, предвид фактическата и правна сложност на делото и проведените съдебни заседания.

По изложените по-горе съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20165808 от 30.07.2021г. на СРС, НО, 14-ти състав, постановено по НАХД № 14388/2020г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор да заплати на К. И. Б. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „С.“, [улица], ет.4, ап.7 разноси по делото в размер на 1 200лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

